

Fredag 6 mars

Kvinnornas Lund

Länge har jag tänkt skriva om Lund under denna vinjett. Jag tycker ofta att när staden och dess karaktär omtalas, särskilt i kulturella sammanhang, så är det inte direkt främmande för mig men något fattas absolut. Nu senast var det kulturturnism-utredningen som jag reagerade på. Uppräkningen av kulturpersonligheter i denna höll sig snävt till Nils Palmborgs faktiskt rätt kritiserade urval i en av hans böcker. Jag har vid ett flertal tillfällen föreslagit namn på kvinnor för minnesskylt uppsättning i Lund. Det har tagit tre åroch är en historia att berätta bara det, för att få med dessa på en lista som nu är överlämnad till Kulturnämnden. Dessa kvinnor är: Anna Bugge Wiksell, Elin Wägner, Hildur Sandberg och Signe Höjer. Jag kommer att försöka berätta om dem efterhand som jag kommer igång med mitt skrivande. Generellt kan sägas att det inte precis går något sus av igenkännande när man tar upp kvinnonamn, utan man får argumentera för deras kulturhistoriska värde, utom bland kvinnorna förstås och det känns ju bra.

Nu närmar vi oss internationella kvinnodagen och man frågar sig, vad vad vi nu levande kvinnor kan göra för att fira denna dag. Först idag, onsdag har jag sett i tidningen att det blir ett firande i Lund, fackeltåg och kvinnocafe på Ariman, arrangerat av det för mig ännu rätt okända Kvinnopartiet bl.a. Jag går nog dit på kvällen både av nyfikenhet och för att jag tycker det är bra att det startas kvinnogrupper i dessa tider.

Själv tänker jag först fira dagen med en vandring från Vårfrugatan till Elin Wägners grav på Norra Kyrkogården tillsammans med min "kvinnocirkel". Sedan ska vi gå hem till mig, äta och prata böcker. Det blir buljong, pastej och småländsk ostkaka med hjortronsylt och grädde. Kunde jag, skulle jag liksom Linnea, Elinns vän och hushållerska i många år, laga till två hundra personer, som hon gjorde till Elinns begravning ett halvår innan hon själv gick bort.

Nej till EG i Lund:

Glöden finns på Fakiren

Ett drygt fyrtiotal åhörare hade funnit sig på Fakiren, eller Åke Hans, som man säger i Lund. För att höra Pelle Månsson tala mot EG. Pelle är en f.d. socialdemokrat och stridbart SAFE-kommunalråd från Nässjö.

Det är lite av Jan Myrdal över Pelle Månsson. Samma kroppsfigur, samma tvärsäkerhet och sluggeraktiga stil. Jag är i själva verket inte sån försvarade han sig efteråt, men man måste vara tydligt i sitt budskap.

Och tydlig var han när han anklagade etablissemangen, som han kallade omväxlande "en politisk klass" och "nomenklaturan", för att mygla oss in i EG.

Som banktjänsteman sitter Pelle på parkett och ser det eländiga spelet om ett EG-inträde som vi inte behöver, som kvinnorna och bönderna kommer att vara de stora förlorarna i. Det är EGennytan som driver fackpamparna att ta ställning för EG. De älskar utlandsresor sa Pelle Månsson: "De säljer ut landet och demokratin för att sko sig själva", dundrade Pelle avslutningsvis innan han läste *När nu har blivit då* ur Göran Palms "Vintersaga 1".

I den efterföljande frågestunden förklarades att EG-inträdet kommer att kosta oss ca 80 miljarder bara till en början. I ett glödande inlägg, som definitivt gav svaret på frågan var kämpaglöden fanns, sa en

deltagare att Carl Bildt var landets största leninist eftersom han med EG-inträdet ville skapa ett gigantiskt europeiskt imperium. Miljöpartisten Mike Moon, som ledde frågestunden lotsade på ett förtjänstfullt sätt mötet fram mot dess egentliga ärende; att bilda en lokal motståndsgroup i Lund. Man enades om att bilda en lokalavdelning av Nej till EG. En interimstyrelse om fem personer valdes. Claes Björklund, Elisabeth Dahlqvist, Rune Liljekvist och Emil Jensen med Britta Lingärde som sammankallande valdes att förbereda ett kommande årsmöte som beräknas äga rum inom en månad.

rl

Etik

är som bekant temat för för vårens Filosoficirkel som rullar på om tisdagkvällarna under stor anslutning.

Vi konstaterar emellertid att Arno Werners cirkel inte har engagerat landets mest spännande och omtalade etiker just nu. Vi tänker naturligtvis på Torbjörn Tännsjö, docent vid Stockholms universitet, som i onsdags (tillsammans med Carl-Henning Wijkmark) intervjuades i Dagens Nyheter.

Men Torbjörn T. kommer ändå till Lund i vår, närmare bestämt den 7 april, och vi uppmanar läsarna att redan nu lägga den kvällen på minnet. Han kommer att uppträda i en dubbelroll. Först talar han på Lunds Föreläsning-institut kl 19 under rubriken "Att göra barn och att välja barn". Han har skrivit böcker om vardera ämnet som ju är aktuellt och känsligt i denna fosterdiagnosens och genmanipulationens tid.

Torbjörn Tännsjö är inte rädd för tillspetsade moralresonemang, och det framgår inte minst av DN-intervjun. Han vidhåller sin argumentation från boken *Vårdetik* att det är nyttomoraliskt rätt att döda en i övrigt frisk benbrottspatient för att med dennes organ rädda livet på en

hjärt-, en njur- och en leverpatient – fast förutsatt att det kan ske i hemlighet så att människor inte tappar förtroendet för vården. Sådana resonemang väcker lätt häftiga reaktioner (Alf Svensson, kds, tillhör dem som har gått i taket) men det är helt fel att frånkänna Tännsjö personlig moral. Han skulle nog ha haft bil om hans värderingar varit annorlunda, säger han i intervjun. Han har tydligen insett att den "lycka" och bekvämlighet som bilen eventuellt skapar åt en individ

mer än väg motvägs av dess skador för andra människor, för kollektivet. (Arno Werner har däremot bil.)

Intervjun berör också Torbjörn Tännsjös verksamhet i vänsterpartiets programkommission. Om detta kommer andra halvan av kvällen den 8 april att handla för då blir det programdiskussion – då i partiets regi. Han konstaterar att hans moralfilosofiska hållning avviker från den övriga kommissionens, och han betecknar vänsterpartiet som moralkonservativt, alltsedan 1970-talets kärnkraftsdiskussion.

Några i Lund känner dessutom Torbjörn som duktig och trogen klarinetist i Stockholms v-blåsorkester. Kanske blir det tillfälle att byta några ord även om detta när man följer honom till natt-tåget.

Fem andelar

i Nya Arbetet har vänsterpartiets Skånedistrikt beslutat att teckna. Tidningens negativa och/eller överlägsna behandling av vänsterpartiet väger lättare än risken för att den skånska arbetarrörelsen skulle mista en daglig pressröst, ansåg majoriteten i styrelsen.

VB-redaktionen har ingen egen kommentar så här inför 8 mars. Vi hänvisar till KA:s krönika på första sidan.

Kvinnor & EG

Ett alternativtyll Lund kan vara att resa till Malmö och delta i åttondemarsmötet "Kvinnor i EG?" (på S:t Gertrud kl 14-18). Enligt affischen kommer man att behandla såväl fördelar som nackdelar för kvinnorna med en svensk EG-anslutning. Eftersom de f d riksdagsledamöterna Viola Claesson (v) och Anita Stenberg (mp) är med bland talarna misstänker vi emellertid att det sistnämnda kommer att betonas.

Uppror på Norr

I måndags kväll höll hyresgästföreningen på S:t Hans gränd medlemsmöte. Den stora frågan gällde en eventuell förtätning i området samt längs Svenshögsvägen.

Alla närvarande var minst sagt kritiska till planerna. De nya husen skulle helt förändra områdets karaktär. Större delen av de fria ytor som idag är gräsmattor och lekmarken skulle försvinna.

Många var överraskade över att LKF kommit så långt i planeringen utan att ha informerat de boende. LKF:s agerande står i bjärt kontrast till det nyligen införda boendeinflyttandet, som innebär att hyresgästerna har ett eget ansvar för områdets utemiljö.

Mötet beslutade om namninsamling bland alla boende, vuxna som barn, samt att därefter uppvakta LKF och förmå dem att skrinlägga planerna.

Vänsterpartiet på Norr har vid flera tillfällen talat om en förtätning i kombination med nya bostäder längs Svenshögsvägen. Något stöd bland de boende har man uppenbarligen ej. Ja, nog befinner sig politikerna en bit från gräsrötternas värld.

Hyresgäst

Välkommen arbetslöshet

20-30 jobb hotar att försvinna från en av de större arbetsplatserna i Lund, får vi veta. Utmärkt!

Det handlar nämligen om anställda på regementet i Revinge, P7. Vi tänker inte kräva att försvarsjobb från andra orter flyttas hit som kompensation. Att krigsmakten demonteras tycker vi är bra. Dessutom bor många av de berörda inte i Lunds kommun utan i Eslöv och Sjöbo.

Brända av tidigare erfarenheter tänker vi dock inte komma med några goda råd om vad de sparkade ska göra i stället.

Vart är Vänsterpartiet i Lund på väg?, eller Den sorgliga historien om en bilfri innerstad

Dåvarande vpk lade 1989 fram en motion om bilfri innerstad. Gatu- och trafiknämnden (GTN) fick av fullmäktige den 15/2 1990 i uppdrag att utarbeta ett **beslutsunderlag enligt intentionerna i motionen**. Fullmäktige hade emellertid gjort två tillägg. Det ena, som föreslogs av mp, innebär att förslag skulle utarbetas till **bilavgifter och behörighetszoner för hela Lunds tätort**. Det andra, ett borgerligt förslag, innebär att **centrumutredningens intentioner** skulle fortsätta.

GTN beslutade den 25/4 att genomföra utredningen i två etapper, vilka skulle **påbörjas samtidigt**. Det senare var mp:s förslag och syftade till att undvika att utredningen splittrades så att helheten gick förlorad. Nämnden beslutade vidare formulera **målsättningar på olika nivåer**. Man skulle i etapp 2 redovisa vilka åtgärder som krävdes för att till 1995 och 2000 uppnå minskningar i trafik på 5-50% och i utsläpp på 30-75%. Även detta var mp:s förslag. Fp, c, s och v deltog i beslutet.

I december förelåg del 1, vilket ledde till beslutet om bilfri innerstad i mars 1991. Det innebär att obehöriga bilar kl. 8-18 skulle få parkera bara i P-husen, inte på gatan. Mp stod också bakom beslutet, liksom - till mångas glada förvåning - s. Det uppfattades om en seger för trafikmiljön i Lund och var ett tungt argument i vänsterpartiets valrörelse. Jörgen Jörgensen (fp) gnisslade tänderna, efterlyste mål i trafikpolitiken och undrade vad som skulle hända med resten av stan. Vi i mp tyckte del 1 ändå var ett steg åt rätt håll och väntade ivrigt på del 2, som dröjde fasligt länge.

Hur gick det då med resten, den s.k. etapp 2, som skulle påbörjas samtidigt? Jo "bilfriare innerstad", som någon med skämtlynne döpt den till, kom av en outgrundlig anledning inte igång förrän något halvår efter beslutet och presenterades först i augusti 1991 för nämnden av författarna - Sven-Allan Bjerke-mo och Christer Wallström (numera också kommunfullmäktig i Lund för fp), båda från VBB-Viak, den kända konsultfirman.

Vad innehåller den då? Den rekommenderar ett gätagesystem i stadskärnan: konkret nämns bara Västra och Östra Märtensgatan och att Botulfsplatsen omformas. Dessutom föreslås att vissa bostadsgator i stadskärnan skall få trafikeras bara av de boende. Inga detaljer ges. Fler P-anläggningar i stadskärnan nämns, såväl i dess

utkant som i kvarteret Galten. Man nämner också eventuell omfördelning av trafik från Getingevägen, Dalbyvägen, Fjellievägen och Malmövägen.

Som följd av allt detta sågs trafiken i stadskärnan komma att minska med 10-15%, dock inte på de gator som leder till P-anläggningar. Vidare anger utredningen att nationellt beslutade regler om avgasrening kommer att minska utsläppen i Lund 25-41% till år 2000.

Eftersom den uppmärksamme läsaren också noterat att stadskärnan svarar för 3% av tätortstrafiken kan han med lite huvudräkning få fram att **VBB:s förslag innebär en minskning av tätortstrafiken med mellan 0,3 och 0,45%**. Han drar sig till minnes att fullmäktige i budgeten för 1992-96 beslutade att biltrafiken i kommunen skall minska med 5% under perioden.

Han drar sig också till minnes att katalysatorers effekt är omtvistad och undrar därför om siffrorna för utsläpp är så där alldeles säkra. Koldioxidutsläppen påverkas i alla fall inte. Läsaren undrar hur trafiken kan minska alls om antalet P-anläggningar ökar och förstär också att bullret och trängseln kvarstår, utom på gågatorna, dessa fridlysta zoner där man möjligtvis kan snubbla på en blomkruka eller bli nedmejad av en cyklist.

För att åstadkomma större minskningar av utsläppen krävs åtgärder i form av både avgasrening, lokala regleringar, satsning på kollektivtrafik och bilavgifter. Sådana åtgärder nämns på några få rader. Avgifter och behörighetszoner utanför stadskärnan berörs inte alls.

Utredningen har alltså inte uppfyllt de givna direktiven. Den är otillräcklig och borde skickats tillbaka till kontoret. Inte desto mindre beslöt GTN den 26/2 1992 i princip i enlighet med dess rekommendationer, **enig** så när som på mp. Mp yrkade på att ett underlag skulle tas fram för en kombination av alla åtgärdsalternativen, med sikte på 75%-målet. V motsatte sig fler parkeringar i innerstaden. Enligt vår uppfattning har GTN inte uppfyllt fullmäktiges uppdrag.

När Jörgen Jörgensen i fullmäktige dagen efter berättade om beslutet i GTN sken han som en sol. Fattas bara annat - han fick ju precis som han ville! **För det första** gick nämnden utom mp med på att riva upp det gamla beslutet om bilfri innerstad. Socialdemokraterna och vänsterpartiet har mycket lättvindigt accep-

terat det tunna underlag som utredningen ger. **För det andra** innebär det nya beslutet att man planerar för en utveckling mot ökad bilism i Lund och "ökad tillgänglighet" för bilarna i centrum, men att man vill mildra effekterna på vissa gator i centrum. Därför stöddes det av moderaterna.

Majoriteten handlar som om den aldrig hört talas om allergier, försurning och växthuseffekt. Hur kan vänstern stödja beslutet? **När blev moderat trafikpolitik vänsterns?** Före eller efter valet? I en protokollsanteckning tillsammans med s hävdar v att man redan före valet övergivit generell behörighetsreglering i stadskärnan.

Tänk om! Vi måste kräva en lösning för stadskärnan som är förenlig med en verklig minskning av trafiken. Då måste vi bl.a. våga kasta blickarna också **utanför** stadskärnan. Det är där de stora problemen finns. Om vi inte gör något där blir åtgärder i centrum bara kosmetika!

Peter Björling
(miljöpartiet de gröna)

NATT-vandringarna

är (åter) i kris, berättar morgontidningarna. Tonårsföräldrarna ställer inte upp på fredags- och lördagskvällens patrullrundor.

Syftet med nattvandringarna, dvs. att låta ungdomarna känna de vuxnas lugnande och uppfostrande ögon över sej, är gott men vi tycker faktiskt att formen är patetisk. I normala länder finns det vuxet folk ute på stan om kvällen alldeles av sejsjälva, utan att behöva kommanderas eller drivas ut av sitt dåliga samvete. Här hukar man framför teven i sin sjurumsvilla i Staffanstorp eller Lööde - som vi redan påpekade i VB är det sovorternas tonåringsarm som står för det värsta buset i Lund.

Så minska bosubventionerna och sänk ölpriserna, så att fler tycker att krogen är ett lockande alternativ till den trånga bostaden. Så får vi alldeles naturliga "nattvandrare", utan kommandon och dåliga samveten.

Själva ska vi dra vårt strå till stacken. Valda delar av VB-redaktionen kommer att återfinnas på Spisens bar nu på fredag kl 22, och passerar sen naturligt över det stökiga Märtenstorget. Kom gärna med.

Rudolf Meidner på Arbetshistoriens dag:

EG-anslutning hotar sysselsättning och jämlikhet!

Det var en stor och representativ skara som samlades på lördagsmorgonen i Folkets hus för att delta i "Arbetshistoriens dag". I församlingen sågs både äldre och nyare kommunalpolitiker som Nisse Gustavsson, Per Lundgren och Lennart Prytz och företrädare för forskarsamhället som Birgitta Odén och Åke Elmér.

Det stora dragplåstret var förstas Rudolf Meidner, känd LO-ekonom och hjärnan bakom löntagarfonderna, som lovat att tala om Den svenska modellen och framtid. Ursprungliga tanken hade varit att ämnet skulle lyda: Den svenska modellens uppgång och fall. Men vid närmare eftertanke ville Meidner inte tala om det. Han tror nämligen fortfarande på den svenska modellen och verkar hysa någon slags paradoxal optimism om dess framtid.

Rudolf Meidner talade för den svenska modellen mot EG (Alla teckningar: Göte Bergström.).

Meidner ville beskriva den svenska modellen som ett, visserligen inte alltid framgångsrikt, försök att förena jämlikhet och effektivitet, full sysselsättning och prisstabilitet. Denna modell har varit i det närmaste unik för Sverige, menade Meidner och citerade kollegan Walter Korpi som kallat Sverige ett av de mest jämlika länder som finns.

Förutsättningar för modellen har enligt Meidner varit generell välfärd, en förhållandevis stor offentlig sektor, en stram, om än inte alltid tillräckligt stram ekonomisk politik och en ansvarsmedveten fackföreningsrörelse. Nu attackeras den svenska modellen med thatcheristiska metoder, trots att dessa har misslyckats där de prövats, t.ex. i Storbritannien och Kanada.

En stor fara för den svenska modellens framtid såg Meidner i en svensk EG-anslutning. Risken är stor att vi skall hamna på en så hög arbetslöshetsnivå att vi inte hittar vägen tillbaka till den fulla sysselsättningen igen och att vi konstruerar en motsats mellan jämlikhet och effektivitet och offerar den förra. Att tro att det svenska exemplet skulle färga av sig på det övriga Europa eller att vi med våra åtta miljoner i nämnvärt avseende

skulle kunna påverka EG:s ekonomiska politik ansåg han vara ett utslag av blåögd optimism. Vi varken kan eller bör avstå från handelsförbindelser med EG-staterna men Meidner ansåg, att det fanns en väsentlig skillnad mellan medlemskap och handel. Konklusionen blev: deträcker med ett EES-avtal!

En mindre sensation blev det, när Meidner också angrep det onyanserade tillväxttänkandet. Tillväxt kan inte vara ett mål i sig, i varje fall inte för en nation som redan har så hög standard som vår. Det är viktigare med solidaritet mellan människor än högre tillväxt!

Så långt var det manna för en åhörare med hjärtat till vänster. Men Meidner hade också allvarsord att rikta åt vårt håll. Skall den fulla sysselsättning upprätthållas på sikt, krävs prisstabilitet. Det

Lars Olsson, drivande kraft i Arbetshistoriska seminariet.

finns enligt Meidner risk för att fackföreningsrörelsen genom en alltför aggressiv lönepolitik förstör prisstabiliteten och därmed industrins konkurrenskraft och i förlängningen skapar arbetslöshet. Med Gunnar Myrdal ansåg han, att vi har att välja mellan socialism och inflation.

Arbetshistoriens dag var dock inte bara Rudolf Meidner. Lars Olsson inledde dagen med en intressant redogörelse för den arbetshistoriska forskningen i Lund, och under dagens lopp redogjorde olika seminariedel-

Lena Hillerström: De manliga bagarna i Lund tog en orättmätig andel av lönekakan.

tagare för sina specialiteter, alltifrån skänst statarliv till sillafrukost och dans i Malmö

Anna Lindberg: De kvinnliga arbetarna hade bättre kamraterna.

Folkets park de senaste hundra åren. Inte minst jämställdhetsfrågan fick en god belysning bl.a. genom Lena Hillerströms och Anna Lindbergs föredrag. Vi fick veta, att de kvinnliga filéskärarna i Karlskrona trots dålig arbetsmiljö tycks ha haft det mycket trevligt tillsammans men också att de fick ett lönemässigt utfall gentemot männen som fördelaktigt kontrasterade mot mindre lyckosamma medsystrars inom bageri- och konditoribranschen i Lund.

Arbetshistoriska seminariet har nu pågått i snart sju år och resulterat i mer än hundra föreläsningar som fortlöpande trycks i serien Arbetets historia. Det är en imponerande insats som kommer hela arbetarrörelsen i Sydsverige till godo.

Den som vill veta mer kan kontakta Lena Hillerström, tel. 046/10 79 72.

Lars-Arne Norborg

Till Höör

finns det goda anledningar att resa så här om våren. Man kommer rakt ut i goda, skiftande promenadmarker i vindskyddad terräng. Annars kan för en billig peng ta den förmåliga ringbussen vidare ut till vilken punkt som helst längs kommunens vägar. Höör är först i Skåne med sådan ringbuss.

Ett litet tips för den sparsamme. En enkel biljett till Höör kostar 30 kr med pågatåget, om man inte har Länstrafikens plastkort. Men tar man i stället SJ-tåget räcker det med 29 kr. SJ har ju sänkt priset på korta resor. Dessutom åker man både snabbare och bekvämare med SJ, särskilt om man använder ett av blekingarnas Y2-tåg, "Kustpilen". Där kan man f.ö. få en kopp kaffe för 10 och en god köttbullemacka för 18 kr om man vill spendera kronan som man sparade. SJ har 13 tåg om dagen till Höör (måndag-fredag) mot 20 pågatåg.

På kondiset vid Stora torget kan man också köpa fastlagsbullar för 6 kr. Billigast i Skåne?

Några glimtar från eftermiddagens föreläsningar:

Peter Billing som forskat om sillafrukost, dans och annat i Malmö Folkets park 1891-1991, och om en gemenskap som gått förlo-rad.

Mrion Leffler berättar om arbetarbibliotekens framväxt och stora betydelse för arbetarbildningen.

Eva Andersson som utforskat vårdarbetet på S:t Lars tillsammans med pensionerad vårdpersonal, vilket resulterade i boken Sinnessjuk i folkhemmet.

Sven Ekvall berättade om småskollärarynnornas hårda lott före och kring skelskiftet. 1875 tjänade en sådan lärarinna 200 riksdaler om året medan en piga hade 214. Det var också ett till det sociala ursprunget proletärt yrke: en fjärdedel kom från arbetar- eller torparhem och lika många från småbrukar- eller mellanbondehem. Mycket få hade föräldrar från överklasserna.

EG-debatt

lär det bli på vänsterpartiets skånska årskonferens den 21 mars. De två motioner som föreligger till konferensen (författade av Lennart Johansson i Kristianstad och Kurt Sjöström i Malmö) innehåller nämligen i sak motsatta ställningstaganden när det gäller svensk EG-anslutning: för respektive mot, även om de formella att-satserna handlar om annat.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Var är kämpaglöden?

Det är en egendomlig uppfattning, att om Sverige stannar utanför EG, så blir vi totalt isolerade. Vi har väl aldrig i historien rest så mycket över gränserna som vi gör just nu. Även varuströmmarna är tämligen strida. Det finns snart inte ett ölmärke i världen, som inte kan inhandlas på snabbköp eller systembolag.

En av många oroande saker med EG-medlemskap är t.ex. att våra möjligheter att påverka vad vi äter blir sämre. I många EG-länder är det fritt fram för giftanvändning och hormonexperiment på djuren. Våra krav på mindre bekämpningsmedel och humanare behandling av husdjur betraktas som handelshinder.

Narkotikatrafiken över gränserna underlättas om alla tullkontroller avskaffas. EG håller dessutom på att utvecklas till en politisk union med gemensamt försvar. Våra möjligheter att inom denna ram bedriva den politik vi önskar minskar naturligtvis avsevärt. Jag tycker personligen att det är ett väl högt pris för att få vara med i EG. Vad ska vi ha fria val till riksdagen till om denna församlings egentliga möjligheter att påverka den framtida politiken blir betydligt sämre. De verkligt viktiga besluten kommer ju att fattas i Bryssel.

Inte minst på det sociala området har vi kommit betydligt längre än de flesta länder utanför Norden. Moderaterna & Co. gör ju sitt bästa för att rasera detta. Det är ju ingen tillfällighet att detta parti alltid har förespråkat EG-medlemskap. Deras politik bedrivs ju sedan många år i bl.a. Storbritannien. Desto märkligare då att en majoritet av vänsterpartiets Lunda-avdelning liar sig med högern i en så viktig fråga.

Är det den nya givna för att få ökat stöd bland väljarna? Vilar det inte väl mycket uppgivenhet över en sådan linje. Det är faktiskt inte nödvändigt att också det enda riktiga partiet till vänster om socialdemokratiet faller pladask inför den envetna EG-propagandan som bedrivs i alla massmedia. Var är kämpaglöden? Jag tror att vänsterpartiets röstandel skulle öka rejält om man vågade gå emot de övriga partierna i denna fråga vid nästa val.

Berndt Lundin

Tåggluffargumentet

Jag har nyss haft tillfälle att bre ut mej om EG här i VB och tänkte lugna mej ett slag. Men jag förstår av Lars-Arne Norborg (i nr 8) att jag måste förtydliga mej på en punkt.

Det gäller "tåggluffargumentet". Lars-Arne tycker att det är irrelevant eftersom det går utmärkt att tåggluffa i Europa redan nu, utan svenskt medlemskap. Det sistnämnda är sant, och det hot mot tåggluffarkorten som hänger i luften inför Europeiska Järnvägsunionens möte i april har heller inte med EG att göra.

Vad det handlar om är i stället tåggluffargenerationen. Det står klart av opinionsundersökningarna att de svenska ungdomarna till överväldigande del är pro-EG. De har normalt genomfört Europa, inte bara med tåg. De

är inte skrämde av vad de har upplevt. De har sett att Sverige inte är särskilt märkvärdigt, att människorna på kontinenten har ungefär samma levnadsstandard och livsstilar som vi. De tyngs inte av minnen från fornstora dar, från t.ex. 1950-talet då Sverige med rätta kunde framstå en "lycksalighetens halvö", för att citera Göran Therborn.

Den senare bilden har präglat medelåldersgenerationen och är säkert ett skäl till att det finns så många fler EG-kritiker inom den. Sådant tar man sej inte så lätt över. Ett sätt är möjligen att som vänsterpartiets vandringssektion här i Lund uppleva Europa ur det inifrånperspektiv som fotvandringar på landsbygden onekligen ger.

Därmed upprepat att EG-debatten i mycket handlar om känslor. Det kan tyckas orättvist av Lars-Arne Norborg och andra som försöker komma med rationella argument. Men ska EG-motståndarna ha en chans måste även de finna känslorargument, och just sådana som slår an hos ungdomen. Annars betraktas motståndarna, och de politiska partier de representerar, som enbart mossiga.

Gunnar Sandin

Ett försök till känslomässig argumentation mot EG. Bilden hämtad ur skriften Den raka vägen till EG (100 kr, 320 sidor, förlag Röda Boken).

Fel men rätt

VB skrev i förra numret om hur v-representanterna i byggnads- och gatu & trafiknämnden protesterade mot att SJ kommersialiserar p-platserna omedelbart söder om stationshuset. Det fanns ett fel i deras skrivelse: p-platserna ifråga har inte varit skyltade som Riksparkerings (dvs. vikta för SJ-resenärer) utan varit avsedda för handikappade och urilastning. Men i sak ändrar det inget. SJ sätter sej över avtalet med kommunen, anser de fortfarande.

Lund-León,

vänortsföreningen, har årsmöte den 19 mars. Av verksamhetsberättelsen ser vi att projektet med Kulturhuset i León nu är slutredovisat. Vänortsföreningen har bidragit med 125 000 kr varav 90 000 från Sida - det statliga organet kompletterar frikostigt de ideella bidragen. Samma förhållande har gällt ifråga om andra avslutade och pågående stödprojekt.

Den i VB omdiskuterade stöd-konserten i november gav ett överskott av drygt 11 000 kr.

2 kr om året

kostar det att vara med i Lunds Fot- och Cykelfolk som familjemedlem. En i familjen får betala 10 kr men det är inte dyrt det heller.

Handlingarna inför föreningens årsmöte den 26 mars har just utkommit. Av dem ser vi att föreningen har haft en mångsidig verksamhet under det gångna året, med en cykelutflykt till Stångby mosse men framför allt praktisk hjälp åt cyklister och agerande i trafikfrågor, där man är kommunal remissinstans. Man vill bl.a. ha cykelställ utanför posten på Knut den stores gata. Och vi tillåter oss ett direkt citat: "Vass stenflis och krossgrus sprides av kommunen som halkbekämpningsmedel på våra gång- och cykelstråk. Denna metod är billig för kommunen men dyr för alla som ständigt drabbas av punktering. För dem som drabbas, går det att kräva ersättning för lagning av punkteringen hos Gatukontoret. Be att få ett intyg av cykelhandlaren eller spara bevismaterialet!" Det tipset vill vi inte undanhålla VB:s läsare.

På årsmötet kommer forskaren Christer Ljungberg att tala om "Utformning av cykelanläggningar ur cyklistens synvinkel". Deltagarna bjuds på kaffe och kaka. Inte förstär vi hur det kan gå ihop med den lilla medlemsavgiften, men vi tackar och tar emot.

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må 9.3 kl 19.15 på partilokalen. Vi förbereder kommunstyrelsen. Planering av vårens möten.

Hannas Fläkt Sö 8.3 kl 17.00 Rep på Palaestra.

RÖDA KAPELLET Sö 8.3 kl 18.45 rep på Palaestra. Rep. med Christina Merker och Bo Fagerström inför spel på Fåladsgården fre. 13.3 samling 18.30 i biblioteket. Rep. se förra veckans VB.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Finn Hagberg, Lars Ragvald och Gunnar Sandin.

Tel. red. onsd e 18: 046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer: Thomas Schlyter, tel 14 75 05.
Vid utebliven tidning ring: Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69